

Čís. 13910.

Byla-li v žalobě udána žalovaná osoba podle jména, zaměstnání i bydliště, byla-li jí žaloba řádně doručena do vlastních rukou, dostavila-li se včas k prvnímu roku a podala-li žalobní odpověď, v níž uplatňovala, že se žaloba může týkati jen osoby téhož jména, v témže domě bydlící, ale jiného zaměstnání, bylo o této námitce rozhodnutí rozsudkem a nebylo lze z toho důvodu prohlásiti řízení zmatečným.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1934, R I 941/34.)

Úrazová pojišťovna dělnická domáhala se náhrady škody na majiteli motocyklu Václavu Vlčkovi, prokuristovi v K. čp. 245. Žalovaný Václav Vlček, prokurista, namítl v žalobní odpovědi, že nebyl a není majitelem škodného motocyklu, žaloba že se může týkati jeho syna Ing. Václava Vlčka ml., úředníka, načež žalobkyně navrhla, by řízení bylo prohlášeno zmatečným, ježto žalovati chtěla a žalovala majitele motocyklu Václava Vlčka. Soud první stolice návrhu vyhověl. Rekursní soud vyhověl rekursu žalovaného Václava Vlčka, zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by o žalobě vznesené proti žalovanému Václavu Vlčkovi, prokuristovi v K. čp. 245, dále jednal a rozhodl. Důvody: V žalobě byla osoba žalovaného řádně podle jména, zaměstnání i bydliště (§ 75 c. ř. s.) označena. Jí byla také žaloba dne 18. listopadu 1933 do vlastních rukou doručena, ona prostřednictvím advokáta, jemuž dala procesní plnou moc k prvnímu roku se dostavila a podala včas žalobní odpověď, v níž uplatňovala, že neručí za škodu, nejsouc majitelkou silostroje, jehož provozem škodná událost byla způsobena, a zároveň uvedla, že žaloba může se týkati jejího syna inž. Václava Vlčka mladšího, který bydlí rovněž v K. čp. 245, není však prokuristou, nýbrž pouhým úředníkem. Žalovaný Václav Vlček, prokurista, namítal tudíž nedostatek pasivní legitimace k žalobě. O této námitce, jež jest námitkou tkvící v právu hmotném, jest rozhodnouti rozsudkem, dokud strana žalující nevezme platně nazpět žalobu proti tomuto žalovanému. Důvod zmatečnosti řízení podle § 477 čís. 4 c. ř. s., který by tu jedině mohl přijíti v úvahu, tu není, ježto žaloba byla žalovanému řádně doručena a tento žalovaný před soudem skutečně jednal. Ani jiný důvod zmatečnosti řízení nelze shledati. Nerozhodné jest, koho žalující strana žalovati chtěla, rozhodné jest, koho vskutku žalovala.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalobkyně.

Důvody:

Dovolací rekurs není odůvodněn a jeho vývody nejsou vyvráceny důvody napadeného usnesení, na něž se poukazuje. K vývodům dovolacího rekursu se podotýká toto: Podle § 75 čís. 1 c. ř. s. má každé podání obsahovati označení stran podle jména (jménem a příjmením), zaměstnání a bydliště. Jest věcí žalobkyně, by si vyšetřila

osobu žalovaného a označila ji přesně podle předpisu již v žalobě. V souzené věci označila žalobkyně žalovaného jako »prokuristu«, při čemž jest nerozhodno, jak si zjistila toto zaměstnání. Žaloba nemohla proto býti doručena jiné osobě než prokuristovi Václavu Vlčkovi a ten byl oprávněn se proti ní brániti. Rozhodnutí čís. 12.995 sb. n. s. má jiný skutkový podklad. Tam scházel vůbec údaj o zaměstnání žalované strany.

Čís. 13911.

Žalobu, jež byla vzata zpět, nelze odmítnouti pro nepřipustnost pořadu práva vzhledem k § 7 konk. řádu ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n. Vzal-li soud zpětvzetí žaloby na vědomí a uvědomil o tom obě strany, zbývalo jen rozhodnutí podle § 237 třetí odstavec c. ř. s. o útratách. Nešlo-li o žalobu podle § 7 odstavec (3) konk. ř., jest žalobci uložit, by nahradil útraty správci konkursní podstaty vstoupivšímu do sporu, i když nepotřeboval vstupovati do sporu.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1934, R I 1139/34.)

Usnesením ze dne 19. března 1934 vzal soud první stolice na vědomí zpětvzetí žaloby, a uložil žalobci, by nahradil správci konkursní podstaty žalované útraty sporu. Rekursní soud prohlásil k útratovému rekursu žalobce celé řízení, počínajíc prvním rokem ze dne 11. října 1933 zmatečným a odmítl žalobu. Důvody: Rekursní soud zjistil z konkursních spisů, že na jmění žalované vyhlášen byl dne 9. července 1932, tedy před podáním žaloby, konkurs, který je dosud v běhu. Jest tudíž celé řízení, počínajíc prvním rokem ze dne 11. října 1933 zmatečné (§ 477 čís. 6 c. ř. s.), pročež rekursní soud, zjistiv tuto okolnost při příležitosti útratového rekursu žalující strany usnesl se, jak ve výroku uvedeno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Není třeba zabývat se otázkou, o který druh žalob v § 7 konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. jde, ana žaloba byla vzata podle § 237 odstavec první c. ř. s. zpět a podle třetího odstavce § 237 c. ř. s. se má o takové žalobě za to, jakoby nebyla vznesena. Není-li tu tedy žaloby, nemůže soud z formálních důvodů žalobu odmítnouti, právě tak, jako nemůže věcně o žalobě rozhodnouti, poněvadž schází předmět, o němž ať z formálních, ať z věcných důvodů by bylo rozhodovati. K nedostatku žaloby plynoucímu ať z formálních, ať z hmotněprávních předpisů, nelze proto přihlížeti a musí proto zůstat nepovšimnuta i nepřipustnost pořadu práva pro zažalovaný nárok, ana zmatečnost řízení (§§ 477 čís. 6 c. ř. s.) byla zpětvzetím žaloby odčiněna a procesní úkony stran se staly bezúčinné, a není proto důvodu, by byla vyřčena zmatečnost řízení podle § 478 odstavec první c. ř. s. Vzal-li soud zpětvzetí žaloby na vědomí a uvědomil o tom obě strany, zbývalo jen rozhodnutí podle